

Dokumenty związane z działaniem komisji antymobbingowej, w tym jej protokoły zeznań świadków oraz protokół końcowy, podsumowujący jej prace nie można uznać za dokumenty wewnętrzne, gdyż świadczą one o nieprawidłowym funkcjonowaniu podmiotu, który wykonuje zadania publiczne. Tak wynika z wyroku WSA w Olsztynie z 1 października 2020 r. sygn. II SAB/OI 48/20.

W rozpatrywanej sprawie podmiot powołując się na art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustawę o dostępie do informacji publicznej, zwrócił się do starosty o udzielenie informacji publicznych dotyczących toczącej się procedury antymobbingowej związanej ze zgłoszeniem dotyczącym konkretnej osoby. Wniesiono m.in. o przesłanie kserokopii pełnej dokumentacji dotyczącej wszystkich etapów realizowanej procedury antymobbingowej w związku z powyższym zgłoszeniem, w tym protokołów, wniosków końcowych, zeznań świadków, zaleceń. Starosta przekazał kserokopie wybranych dokumentów dotyczących procedury antymobbingowej związanej ze zgłoszeniem. Jednocześnie wyjaśnił, że co do wniosku o udostępnienie treści pełnej dokumentacji realizowanej przez komisję procedury stwierdza, że dokumenty te nie stanowią informacji publicznej, w związku z tym odmawia ich udostępnienia, bowiem dokumenty wytworzone przez Komisję, która nie jest organem publicznym, są dokumentami wewnętrznymi. Ostatecznie sprawa trafiła do Sądu, który uznał, że organ dopuścił się bezczynności. Sąd przyjmując, że wspomniana dokumentacja stanowi informację publiczną powinien był albo udostępnić wnioskowane dokumenty albo wydać decyzję o odmowie ich udostępnienia. Jednocześnie Sąd nie przesądził jednak czy zachodziły podstawy do odmowy udzielania informacji publicznej (np. z powołaniem się na ochronę prawa do prywatności) ani czy ewentualnie udostępniane dokumenty powinny zostać podane anonimizacji.

Źródło: nsa.gov.pl